

Bemærkninger til konventionen til forbedring af såredes, syges og skibbrudnes vilkår i de væbnede styrker på søen

På den 2. internationale fredskonference i Haag afsluttedes den 18. oktober 1907, sammen med andre konventioner, en konvention om anvendelse på søkrigen af grund-sætningerne i Genèvekonventionen.

Da denne Haagkonvention således blev opbygget på Genèvekonventionens principper (se foranstående rapport om denne), og for fortsat så vidt muligt at skabe samme vilkår for syge og sårede i søkrig som i landkrig, var det naturligt, at begge konventioner samtidigt toges op til revision.

I det efterfølgende skal drages sammenligninger mellem Haagkonventionens bestemmelser og den her omhandlede nye Genèvekonvention, idet der samtidig skal gives kortfattet oversigt over sidstnævntes indhold, *specielt hvad angår maritime forhold*, idet fællesforhold er omtalt i den foranstående rapport om såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten.

Medens konventionen om såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten her for kortheds skyld vil blive benævnt hærkonventionen, vil den i det efterfølgende omhandlede konvention, der har til titel:

Genevekonventionen til forbedring af såredes, syges og skibbrudnes vilkår i de væbnede styrker på søen af 12. august 1949, her blive benævnt maritimkonventionen.

Som generel bemærkning skal anføres, at ligesom Haagkonventionen medtager maritimkonventionen foruden syge og såredes også skibbrudnes vilkår.

Sårede, syge og skibbrudne

Art. 12—21. Art. 12. præciserer, at ved skibbrud skal forstås skibbrud af enhver årsag, heri også indbefattet landing på søen med eller fra luftfartøj.

Art. 13. Heri defineres, hvilke sårede, syge og skibbrudne, der falder ind under konventionen, og her skal af maritim interesse særlig fremhæves:

Medlemmer af skibsbesætninger indbe-

fattet skibsførere, lodser og elever i handelsmarinen samt besætninger i civile luftfartøjer.

Art. 14 indeholder bestemmelser analogt med Haagkonventionens art. 12 om en krigsførende magts krigsskibs ret til at fordre syge, sårede og skibbrudne udleveret fra hospitalsskibe, handelsskibe m. fl.; men der er tilføjet humane indskrænkninger.

Art. 15 tilsvarende art. 13 i Haagkonventionen, bestemmer, at sårede, syge og skibbrudne, der tages om bord i et neutralt krigsfartøj eller neutralt militært luftfartøj, skal forvares således, at de ikke kan tage videre del i krigsoperationerne; men der er tilføjet: „hvor dette kræves ifølge folkeretsbestemmelser“, en tilføjelse, der er indsat på dansk initiativ, idet der efter folkeretten gives tilfælde, hvor en tilbageholdelse dog ikke er nødvendig.

Art. 16 tilsvarende Haagkonventionens art. 14 og omhandler syge, sårede og skibbrudnes vilkår, når de falder i fjendehånd.

Art. 17 tilsvarende Haagkonventionens art. 15 og omhandler syge, sårede og skibbrudne, der landsættes i neutrale havne. Også her er bestemmelserne om, at den neutrale magt skal sikre, at sådanne ikke atter deltager i krigsoperationerne, modificeret ved tilføjelsen: „hvor dette kræves ifølge folkeretlige bestemmelser.“

Art. 18 tilsvarende Haagkonventionens art. 16 om eftersøgning af skibbrudne, syge, sårede og døde; men den er videre uddybet.

Art. 19 tilsvarende Haagkonventionens art. 17 om indsendelse af oplysninger om skibbrudne, syge, sårede og døde, men er efter krigserfaringerne revideret og betydelig mere detailleret. Heri omtales også det særlige identitetskort.

Art. 20 tilsvarende et stykke af Haagkonventionens art. 16, omhandlende begravelse til søs og til lands. De nye bestemmelser er mere uddybet.